C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-1209/26 Judecătoria Orhei sediul Central
/ 4-25127634-03-4r-04032026/ Judecător: Iurie Movilă

D E C I Z I E
În numele Legii

07 iulie 2026
mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

Având în componență:
Președintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către **agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția Patrulare „Centru", Talmaci Aliona,** împotriva hotărârii judecătoriei Orhei sediul Central din 27.01.2026, emisă în cauza contravențională în privința lui **Moraru Sergiu**, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 231 alin. (6) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

La data de 12 august 2025, de către agentul constatator din cadrul INSP, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 NR. 155585 din 12 august 2025, în baza art. 231 alin. (6) Cod contravențional, pe faptul că, Moraru Sergiu, la 12 august 2025, în jurul orei 01:00, a condus vehiculul de model „*****„ cu numărul de înmatriculare *****, fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijloace de transport.

Prin decizia agentului constatator din 12 august 2025, Moraru Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod contravențional, cu aplicarea pedepsei în formă de amendă în mărime de 240 unități convenționale, ce constituie suma de 12400 lei.

Ulterior, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 NR. 155585 din 12 august 2025 și a deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei înserat în acesta, la 22 august 2025, a depus

contestație, care a fost expediată Judecătoriei Orhei, Sediul Central, pentru examinare.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27.01.2026, a fost admisă contestația depusă de către Moraru Sergiu, asupra procesului-verbal cu privire la contravenție, din 12 august 2025 și decizia de sancționare din aceiași dată, în temeiul art. 231 alin. (6) din Codul contravențional, prin care a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 240 unități convenționale.

A fost anulată decizia de sancționare din 12 august 2025 în temeiul art. 231 alin. (6) din Codul contravențional al RM, prin care a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 240 unități convenționale, cu încetarea procesului din motiv că nu există faptul contravenției.

Nefiind de acord cu hotărârea pronunțată de instanța de fond, agentul constatator din cadrul Direcției e Patrulare „Centru" Talmaci Aliona, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului declarat, casarea hotărârii judecătoriei instanței de fond cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță.

În motivarea recursului declarat, agentul constatator a indicat că hotărârea pronunțată de instanța de fond, prin care a fost admisă contestația lui Moraru Sergiu și anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MA107155585, precum și decizia agentului constatator, este neîntemeiată și pasibilă de casare. A susținut că, la constatarea faptei contravenționale și întocmirea procesului-verbal, a respectat normele procesuale și materiale aplicabile, bazându-se pe probele acumulate în dosarul contravențional, precum și pe Decizia Curții de Apel Nord din 25.02.2025, prin care Moraru Sergiu a fost liberat de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, celelalte dispoziții ale sentinței de fond fiind menținute fără modificări. Totodată, a invocat prevederile art. 21^1 alin. (2) din Legea nr. 138/2018, potrivit cărora permisul de conducere poate fi redobândit la expirarea termenului de patru ani din momentul condamnării, menționând că decizia privind anularea dreptului de a conduce al lui Moraru Sergiu a fost emisă la 16.09.2022. În consecință, a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii contestate și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Procedura înștiințării legale a fost executată.

Conform prevederilor art. 471 alin. (1) Cod Contravențional, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces careva referințe nu au parvenit.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că, recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat cu

menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) Cod contravențional, potrivit căruia, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat.

În motivarea acestei soluții, Colegiul reține, aplicarea corectă de către instanța de fond la examinarea speței a dispozițiilor art.381 alin.(4) Cod contravențional ce se referă la obligația pozitivă a autorităților statului de a întreprinde toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei.

Colegiul remarcă că, art. 21 din Constituție stipulează, că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

La fel Colegiul penal reține că, conform art. 375 alin. (1) și (2) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenționale, potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravențional, înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În acest sens, instanța de recurs reamintește că, în conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

La fel, se relevă că, potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de către agentul constatator la faza stabilirii faptei contravenționale.

În conformitate cu art. 425 alin.(3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, conform prevederilor art. 425 alin.(1) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform alin. (5) al articolului enunțat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

La caz, în vederea respectării garanțiilor procesuale sus-menționate, Colegiul penal constată că instanța de fond, fiind învestită cu examinarea cauzei contravenționale în privința lui Moraru Sergiu, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod contravențional, a apreciat în mod just că materialul probator administrat de agentul constatator nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența elementelor constitutive ale contravenției imputate. În aceste condiții, concluzia privind vinovăția contravenientului, în lipsa unor probe pertinente, concludente și suficiente, nu poate fi reținută, motiv pentru care soluția instanței de fond privind admiterea contestației, anularea deciziei contestate și încetarea procesului contravențional apare ca fiind legală și întemeiată.

În acest context, Colegiul penal reține că instanța de fond a efectuat o apreciere completă și obiectivă a ansamblului probator administrat în cauză, examinând atât susținerile contestatarului, cât și argumentele agentului constatator, în coroborare cu înscrisurile anexate la materialele dosarului, fără a identifica probe care să confirme, în mod cert și neechivoc, că la data de 12 august 2025, Moraru Sergiu a condus mijlocul de transport în condițiile prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod contravențional. Or, simpla existență a mențiunilor corespunzătoare în bazele de date ale autorităților publice, referitoare la anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, nu poate constitui, prin ea însăși, o probă suficientă pentru angajarea răspunderii contravenționale, în condițiile în care circumstanțele juridice relevante au fost modificate printr-o hotărâre judecătorească ulterioară.

Sub acest aspect, Colegiul constată că, potrivit materialelor cauzei, Moraru Sergiu a prezentat Decizia Curții de Apel Nord din 25 februarie 2025, prin care acesta a fost liberat de pedeapsa penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În aceste condiții, instanța de fond a apreciat circumstanțele cauzei prin prisma efectelor juridice ale hotărârii judecătorești menționate, reținând că la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, nu s-a demonstrat existența unei interdicții juridice efective care să justifice atragerea lui Moraru Sergiu la răspundere contravențională pentru fapta imputată.

Totodată, Colegiul subliniază că eventualele neconcordanțe dintre situația juridică rezultată din actele judecătorești și informațiile reflectate în bazele de date ale autorităților competente nu pot fi imputate persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional și nici nu pot substitui obligația agentului constatator de a demonstra, prin probe pertinente, concludente și suficiente, întrunirea elementelor constitutive ale contravenției. Or, răspunderea contravențională nu poate fi angajată exclusiv în baza unor evidențe administrative care nu reflectă în mod corespunzător situația juridică a persoanei la momentul săvârșirii faptei imputate.

Tot aici, Colegiul relevă că sarcina probării acuzației contravenționale revine autorității competente, iar orice dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea probelor urmează a fi interpretat în favoarea persoanei acuzate, în conformitate cu principiul prezumției de nevinovăție, consacrat de art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 375 Cod contravențional. Prin urmare, în lipsa unor probe care să răstoarne această prezumție, concluzia privind vinovăția persoanei nu poate fi întemeiată pe presupuneri sau pe simpla constatare formală a unor date în evidențele autorităților publice.

Așadar, Colegiul constată că argumentele invocate de agentul constatator în recurs, referitoare la respectarea procedurii de constatare a contravenției și la existența actelor întocmite în cadrul procedurii contravenționale, nu sunt de natură

să infirme concluziile instanței de fond. Legalitatea formală a procesului-verbal cu privire la contravenție nu echivalează, în mod automat, cu temeinicia acuzației formulate, fiind necesar ca fapta imputată să fie susținută de un ansamblu probator suficient pentru a demonstra existența acesteia și vinovăția persoanei.

Mai mult, Colegiul reține că instanța de fond a făcut o delimitare corectă între respectarea cerințelor de formă la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și obligația de a demonstra, în fond, existența faptei contravenționale. Astfel, chiar dacă procesul-verbal nu prezintă vicii de formă care să atragă nulitatea acestuia, acest fapt nu înlătură obligația instanței de a verifica temeinicia acuzației și suficiența probelor administrate, în vederea pronunțării unei soluții legale și întemeiate.

Prin urmare, Colegiul apreciază că instanța de fond a examinat în mod corespunzător circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele legale incidente și a ajuns la concluzia justificată că materialele prezentate nu permit constatarea existenței faptului contravenției imputate lui Moraru Sergiu.

În acest context, Colegiul penal reiterează că instanța de fond a constatat că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea cerințelor de formă, agentul constatator nu a prezentat probe pertinente, concludente și suficiente care să confirme vinovăția lui Moraru Sergiu în comiterea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod contravențional.

Totodată, instanța a reținut că, prin Decizia Curții de Apel Nord din 25 februarie 2025, petentul a fost liberat de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, inclusiv de pedeapsa complementară privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar menținerea acestei sancțiuni în bazele de date ale autorităților competente nu putea constitui, în sine, temei pentru angajarea răspunderii contravenționale.

Prin urmare, instanța de fond a concluzionat că, la momentul întocmirii procesului-verbal, nu a fost demonstrată existența faptului contravenției imputate, iar dubiile privind vinovăția petentului urmau a fi interpretate în favoarea acestuia, motiv pentru care a admis contestația, a anulat decizia de sancționare și a dispus încetarea procesului contravențional.

Față de cele expuse supra, Colegiul penal consideră că soluția instanței de fond privind anularea deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale și încetarea procesului contravențional în privința lui Moraru Sergiu, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, este legală, întemeiată și rezultă din aprecierea corectă a circumstanțelor de fapt și a dispozițiilor legale incidente cauzei.

În consecință, argumentele invocate de agentul constatator Talmaci Aliona în recursul declarat nu pot fi reținute ca întemeiate, acestea reprezentând o interpretare diferită a situației de fapt, fără a demonstra existența unor erori esențiale de drept sau de fapt comise de instanța de fond la examinarea cauzei.

În baza celor supra expuse și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul declarat de către **agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția Patrulare „Centru", Talmaci Aliona,** împotriva hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Central din 27.01.2026, emisă în cauza contravențională în privința lui **Moraru Sergiu în baza art.231, alin.(6) Cod Contravențional**, se respinge ca nefondat, hotărârea respectivă se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:

Judecători: